

■ Vasif Əlihüseyn

TƏK QALMIŞ ADAMAM Kİ

Bu boyda ürəyə olmaz deyirəm,
deyirəm bəlkə də bir pasdan çıxa.
Sənin gedişinə yeyib-İçirəm,
tək qalmış adamam ki, yasdən Çıxam.

Azalar gəliş də, gediş də belə,
hamı mənə deyər axı, o yoxdu.
Mən də unudaram səni bilirsən,
bilirsən, torpağın üzü soyuqdu.

Daha bu daş ömrə söykenməz başım,
nə acıq verirsən, mənim nəyimə.
İndi bumbuz əlim torpaq götürər,
götürüb tullayar öz küreyimə.

CANIMA BAĞLI ADAMLAR

əvvəl-əvvəl sevdiklərim
sonra-sonra unuduldular
canıma bağlı adamlar
canımdan da yoruldular

yavaş-yavaş gəldi keçdi
ağrılar da, sazaqlar da
unutduğum adamlar da
yoruldular uzaqlarda

sonra-sonra anladım ki
heç kimi ovutmamışam
sonra-sonra anladım ki
heç kimi unutmamışam

indi-indi görürəm ki
yollar adamlar köçündə
mən unutmuşam sandığım
yaddaşımın bir küncündə
yıxılıb, qalıb eləcə

qalıb, qalanlar kimi
qalıb unudulanlar kimi

GƏLINİN GÖRMƏYƏN ANAM

indi belədi adamlar
belədi iç üzləri
yalanları bir yana
unutdular düzləri

hanı bəs bizim üçün,
özlərini öyənələr
yorulub çıxıb getdilər
dizlərinə döyənələr

yanımızdan tələsən
bizə qalan adındı
gəlinin görməyən anam
bu da sevdiiyim qadındı

SƏN ƏN BÖYÜK TƏSƏLLİMSƏN

Sən ən böyük təsəllimsən,
gəlmisən məni sevməyə.
Axı, nə yaşın vardı,
mənimlə dərd çəkməyə.

Bir qucaqlıqdı boyun,
saçın nə gözəl ətirdi.
Təkliyimdən gileyləndim,
Allahım səni gətirdi.

Belədi dünyanın işi,
hönkürüb ağlamaq olur.
kimisə itirəndə,
kimisə qucaqlamaq olur.

SƏNİN DUALARIN

Əsgər oğlulla
eyni saatda oyanar
kəndimizdə anam.

Cəbhədəki atışma səsləridi
ürəyindəki çırpıntılar.

Səngərələr insan boyunda qazılmış
alın yazısıdı
kimi ölümə gedər,
kimi evinə.

Anaların namaz üstə olduğu
bir vaxta
yayınar güllələr.

Sənin duaların
düşməni cavab atəşiyə
susdurmaqdi, ana!